

et uberettiget Truf på den ene eller anden Mening, idet man forlanger Eftergivendehed og Hensyntagen til disse Løbe. Jeg maa derfor aldeles afgjort holde på denne Laaneparagraf. Om man kan sætte noget andet i Stedet, bliver en Ting for sig, men der bør, samtidig med at Jærnbanelovene vedtages, træffes Bestemmelse om, hvorledes disse Penge ekstraordinært kunne staffles tilveje, uden at man skal behøve at ty til de løbende Indtægter. Det forekommer mig klart, og jeg skal derfor anbefale, at man fastholder § 5.

Formanden: Efter den mellem Mindretallene indbyrdes trufne Overenskomst om Ordenen for Talerne giver jeg Ordet til Iste Landstingsmand for 8de Kredts.

Breinholt: Som det vil være ærede Medlemmer bekendt af Betænkningen, har jeg ikke kunnet slutte mig til det ærede Flertal, der indstiller Lovforslaget til Tingets Vedtagelse. Jeg kunde egentlig have indskrænket mig til at henvise til den Begrundelse af denne min Stilling, som jeg nærmere har udviklet i Betænkningen; men da jeg maaste kun forudsætte, at mange ærede Medlemmer paa Grund af Fraværelse ikke have haft Tid eller Lejlighed til at gøre sig nærmere bekendt med Betænkningen, vil det sikkert være det rigtigste i Korthed at gengive de væsentligste af de Grunde, der have ledet mig til at indtage dette Særstandpunkt. For det første har det forekommet mig, at der ikke i den paagældende Egn var nogen særlig Trang til et Statsbaneanlæg, at et saadant var retfærdiggjort, navnlig naar henses til, at denne Egn, der paa den ene Side har en Statsbane, paa den anden en fortrinlig Søforbindelse og er i Besiddelse af et godt Bejnet, overhovedet har mange af de lette Samfærdselsmidler, som andre store og udstrakte Egne i saa høj Grad savne, og som man dog ikke tænker paa at forsyne med Statsbaneanlæg, idet det endog kniber for dem at faa Tilladelse til Privatsbaneanlæg. For det andet forekommer det mig, at den Nødvendighed ligger temmelig fjern, at anlægge en Statsbane her, hvor der allerede i Nærheden foreligger et andet Statsbaneanlæg, hvorved Følgen vil blive den, at der imellem de to samme Byer — Kjøbenhavn og Helsingør — kommer til at løbe to Statsbaneanlæg omtrent parallelle med hinanden. Der foreligger i alt Fald ikke for mig noget som helst positivt om, at den nuværende Nordbane ikke fuldt ud kan

tilfredsstille saa vel den lokale som den gennemgaaende Trafik, der nu er til Stede og i en lang Fremtid vil komme. Jeg tror, at dette saa meget mindre kan forudsættes, som netop denne Bane i de seneste Tider er bleven udrustet til at modtage en langt større Trafik end tidligere, dels ved meget kostbare og omfattende Baneforlægninger, dels ved endnu kostbarere Stationsflytninger, og endelig, hvad der vel turde være det vigtigste i saa Henseende ved, at den stærkest trafikerede Del af Banen er bleven forsynet med Dobbeltspor. Endelig har jeg for det tredje indtaget mit Særstandpunkt, fordi Baneanlægget forekommer mig at have en ligefrem afstrækkende Dyrhed. Naar jeg siger afstrækkende, saa gælder det naturligvis kun for mig, thi som figura udviser, har Dyrheden ikke strømmet det ærede Flertal fra at indstille Banen til Vedtagelse; uagtet det samme Flertal er ganske enigt med mig i, at det er et her i Landet ukendt højt Beløb, denne Bane vil koste. Dette „ukendt høje Beløb“ er Flertallet endda kun kommet ned til ved at reducere Overflaget med henimod 1 Mill., nøjagtigt 920,000 Kr., som kræves til Driftsmaterialet, og desuden selvfølgelig ikke taget Hensyn til den eksorbitant dyre Ekspropriation, som vil finde Sted der, idet denne Banelinie for en meget stor Del vil komme til at løbe over meget kostbare Villagrunde.

Af disse 3 Grunde har jeg ikke troet det forsvarligt i Tider som de nuværende at gaa med til et Anlæg, der kræver en saa overordentlig rig Anvendelse af Statens Midler. Jeg har tværtimod troet, at Løsnet snarere nu maatte være, at man søgte at indføre en sparsommelig, fornuftig Økonomi ogsaa ved offentlige Anlæg og offentlige Arbejder i Stedet for at gaa til, jeg vil nødig bruge Ordet Flothed, men gaa til Udgifter, som selv det ærede Flertal betegner som ukendt høje. Jeg ved vel, at det fra mange Sider er blevet indvendt mod disse mine Betragtninger, at denne Bane havde et helt andet Formaal end at komme vedkommende Egn og de derboende kjøbenhavnske Landliggere til gode. Den havde et stort, vigtigt Statsformaal, nemlig at drage den norstøbenske Trafik over vort Land. Jeg maa tilstaa, at denne Betragtning ikke gør mig mindst betænkelig ved hele denne Sag, thi er det saa, at vi af Hensyn til denne Trafik skulde anlægge en ny Statsbane parallelt løbende og konkurrerende med en anden, saa maa jeg sige, at der kan ventes større og større Krav i samme Retning. Efter hvad der siges i et Andragende, der lige nu er blevet omdelt paa vore Bladser,